

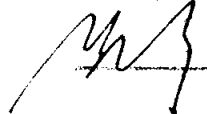
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

442 sayılı Köy Kanununda değişiklik yapılması hakkında kanun teklifi gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur. Gereğinin yapılmasını arz ederim. 26.11.2013



Sebahat TUNCEL

İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Tarım, Orman ve Köylere			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	03.11.2013		E. No: 2/1895	
Yan. Uzm.	Bek. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gn. Sek.
				
				

T. M. M.	
KODIRUPPATTI DISTRICT, CANNIA	
1	27 DEC 2013
No : 260841	

GENEL GEREKÇE

Devlet anlayışı olarak, egemen mezhep anlayışı: Osmanlıdan devralınan bir anlayış olmakla birlikte, yeni Türkiye Cumhuriyet'inde de bilinçaltında tutup uygulama için zaman geçirmemek üzere hayata geçirmiştir. Geçmişten, günümüz yaşamına kadar, hakları köleleştirerek onları kültürlerinden uzaklaştırmak, kimliksizleştirmek, yok etme anlayışı "Anadolu'yu İslamlaştırma ve Türkleştirme" projesinin egemen Sünni Osmanlı devlet geleneğini devralan cumhuriyet ilk yıllarında, 18 Mart 1924 tarihinde kabul edilen 442 sayılı Köy Kanunun da Köy Tüzel Kişiliği hukuk tanımından çıkartılarak, farklı inançları yok sayarak tüm köylülerin Sünni ön kabulü ile bir yorumda bulunulmuştur.

Söz konusu kanunun 2. maddesinde Köy tanımı "Cami, otlak, yaylak, baltalık gibi ortak malları bulunan, toplu veya dağınık evlerde oturan insanlar, bağ ve bahçe, tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler." denilmektedir. Camisi olmayan gayri-müslim ,ermenî,alevî,ezidî köyleri köy tanımının dışında tutulmuşlardır. Tüzel kişilik tanımının sünnileştirilmesi bile başlı başına bir asimilasyon kaygısını içermektedir.

1924 yılında çıkartılan 442 sayılı Köy Kanununda "Köylünün mecburi işleri sunlardır" Başlığı altında; madde 13'ün 14. Fıkrasında "Köyde bir Mescid yapmak, (yeniden yapılacaksa köy meydanının bir tarafına yapılacaktır)" denilmektedir. Burada da egemen Sünni bir devlet anlayışı açıkça ortaya konmaktadır.Köye zorunlu cami yapımının hukuki alt yapısını oluşturan yasanın bu maddesi açık olarak farklı inançtaki insanları Müslümanlaştırma çabasıdır.Alevî köylülerine cami yapımı on yıl öncesine kadar devam etmiştir.Bir sera çiçekliği olarak ifade edilen özgün alevî inancı ve öğretisi camiye saygı duymakta ancak ibadet yeri olarak cemevini kabul etmektedir.

Cumhuriyetin hemen sonrasında yapılan yasa tam da inkılapların ardı ardına yapıldığı ancak tepeden yapılan bu değişime karşı toplumun ses çıkardığı ve esasında bu jakoben, üstten, bir grup elitin yönlendirdiği modernleşme ve esasında ulus-devlet olmaya yönelik girişimlere karşı köylülerden, işçilerden ve çok çeşitli gruplardan itirazlar gelmiştir. 13. madde'de Türkiye Cumhuriyetinin ve özellikle kemalizmin kurucu ideologlarına has köylüyü aşağılayan, halkı hor gören vesayetçi anlayış dile gelmiştir. Köylüye ne yapması gerektiği tek tek belirtilirken maddede ayrıca yapmazsa da cezalandırılacağı belirtilmiştir. Bu madde zaten hem uygulama açısından hem de zihniyet açısından kadük bir durumdadır.

Cumhuriyetin ilanından sonra, Anadolu Aleviliğini yok sayarak devletin örgütlenmesini tamamlayan kemalist ideoloji bu tavrıyla "Sünni İslam oryantalizmine" denk düşmektedir. Bilindiği üzere Osmanlı döneminde halkların mozaiği İslam toplum anlayışının bir ürünü olarak ele alınmıştır. Osmanlı toplumunda cemaat, grup şeklinde örgütlenmeler, etnik bölünmeler vb. gibi bağımsız var olma çabaları merkezi feodal Sünni Osmanlı Devleti'nin; toplumsal baskaldırıları önlemede işine gelmiş, bu yöndeki çabaları ön planda olmuştur. Bu yapı Türkiye Cumhuriyetinde de çeşitli uygulamalarla devam ettirmiş ve halen 21. Yüzyılda demokratikleşme iddiası olan Türkiye'nin yasalarında ayırımı, ötekileştirilen maddeler ve ifadeler bulunmaktadır. Bu ifadelerin ve maddelerin yasalardan çıkarılması hem demokratik bir Cumhuriyet'in oluşturulması hem de Alevî vatandaşlara yönelik ayırıcı politikaların önüne geçilmesi için elzemdir.

Bu amaçla "442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ" hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile köy tanımının daha kapsayıcı bir şekilde yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 2- Fiiliyatta uygulanmayan maddenin kaldırılması amaçlanmıştır.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

442 KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 442 sayılı Köy Kanunu'nun 2. Maddesi aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır.

Okul, ibadet yeri, otlak, yaylak, baltalık gibi ortak malları bulunan ve toplu veya dağınık evlerde oturan, dayanışma kültürü olan insanlar bağ ve bahçe ve tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler.

MADDE 2- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun 13 üncü maddesi kanundan çıkarılmıştır.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.